

Sygn. akt III KK 331/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

w sprawie K. K.

skazanego z art. 158 § 1 kk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 17 stycznia 2014 r.,

kasacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 28 marca 2013 r.,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 17 grudnia 2012 r.,

1. oddała kasację obrońcy skazanego K. K. jako oczywiście bezzasadną;

2. zwalnia skazanego K. K. od kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w O., wyrokiem z dnia 28 marca 2013 r. w sprawie II Ka .../13, utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O., którym także Kamil Kotowski skazany został za przestępstwo zakwalifikowane z art. 158 § 1 kk w zw. z art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego, kasację na korzyść skazanego K. K. wniósł jego obrońca i, zarzucając „rażące naruszenie przepisów prawa, które miało wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie: - art. 433 § 2 kpk poprzez rozpoznanie wniesionej apelacji oraz podniesionych w niej zarzutów: obrazy prawa

procesowego i błędnych ustaleń w sposób nienależyty, nie poddający się weryfikacji, odbiegający przy tym od rzetelnej oceny, ale także poprzez brak odniesienia do części zarzutów, - art. 457 § 3 kpk poprzez nie przedstawienie jakiegokolwiek analizy istotnych okoliczności sprawy, kwestionowanych przez obrońcę i skazanego, a dotyczących uczestnictwa tegoż ostatniego w popełnieniu przypisanego mu czynu, jak również nie poddanie ocenie i analizie w pisemnych motywach przyczyn pominięcia istotnego dowodu – nagrania rozmowy, zarejestrowanej na pycie CD i nie odniesienie do zgłoszonego w tym zakresie wniosku i zarzutu”, wniósł o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w O. do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w O., w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego K. K. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 kpk, i jako taka została oddalona, natomiast skazany K. K. został zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 518 kpk, wobec jego sytuacji majątkowej i skrajnie ograniczonych obecnie możliwości uzyskiwania dochodów.

Oczywista bezzasadność wniesionej w tej sprawie wynika przede wszystkim z tego, że skarżący, wskazując jako naruszone orzeczeniem Sądu Okręgowego, w tej sprawie, przepisów art. 433 § 2 kpk i art. 457 § 3 kpk, w istocie, zarzuty kieruje wobec wyroku Sądu Rejonowego, kwestionując ustalenia faktyczne dokonane przez ten ostatni Sąd i zaaprobowane przez Sąd odwoławczy. To czyniłoby tę kasację wręcz niedopuszczalną. Natomiast odnosząc się do kwestii naruszenia przepisów art. 433 § 2 kpk oraz art. 457 § 3 kpk, zwrócić należy uwagę na to, że choć uzasadnienie Sądu Okręgowego sporządzone w tej sprawie odznacza się daleko posuniętą syntetycznością, to jednak znajdują się w nim wystarczające i przekonujące odniesienia do wszystkich zarzutów apelacji obrońcy.

W kasacji i jej uzasadnieniu, powtórzone zostały zarzuty i argumentacja sformułowane uprzednio w apelacji i to odnoszące się do błędu w ustaleniach faktycznych dotyczących sprawstwa po stronie K. K. Z kolei, przyznać trzeba, że oddalenie wniosku dowodowego dotyczącego „odsłuchania płyty CD”, odznacza się

procesową nieporadnością, to jednak nie ulega wątpliwości, że oddalenie tego wniosku nastąpiło wobec uznania go za niedopuszczalny w świetle art. 170 § 1 pkt 1 kpk. Zwrócić przy tym należało uwagę na to, że świadek K. G., której wypowiedzi zapis na płycie CD dotyczył, została przesłuchana i złożyła korzystne dla K. K. zeznania, co następnie Sąd Rejonowy rozważył w uzasadnieniu swego orzeczenia. Co decydujące dla oceny zasadności tej kasacji, Sąd odwoławczy, w uzasadnieniu swego orzeczenia, choć krótko, ale wystarczająco i przekonująco odniósł się do zarzutów apelacji obrońcy, skupiając uwagę na kwestii rozpoznania K. K. i jego udziału w pobiciu W. M., wywodząc, że Sąd Rejonowy w tej sprawie nie dopuścił się obrazy przepisów 424 § 1 kpk i art. 7 kpk, w zw. z art. 4 kpk. Ponowna apelacyjna a nie kasacyjna ocena powtórzonych za apelacją zarzutów naruszenia przez Sąd pierwszej instancji przepisów postępowania nie może być udziałem Sądu Najwyższego.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.